

Derde Dermanım Gel Yetiş Gazel

— redfer · 10 Şubat 2026

(Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün) gazel

*

Ey ebed aşk, gösterip rûhun cemâlin şevk ile,
Kurtar artık nefs-i fânî, râh-ı Rahmânım gel yetiş.

Şu gönül mülkünde dâim kendini izhâr edip,
Zindan-ı tenden çıkar rûh, ulu hânım gel yetiş.

Ey sabâ, ey pîrehan koksun getiren hoş rüzgâr,
Candan özge, rûhtan pâk, aziz cânânım gel yetiş.

Ey hicâbın ardı nûrun, şems-i cânım gel yetiş,
Yaz bahâr et gönlümü, ey bâğ-ı rıdvânım gel yetiş.

Lütfedip gel, şâd olunsun şu çorak yerler bugün,
Gülşene dönsün mezârım, feyz-i ihsânım gel yetiş.

Koruk iken tatlılaşsın üzüm olsun cümle hâm,

Pişsin ekmekler ocakta, derde dermânım gel yetiş.

Utanır şems-i felek zîrâ cemâlin nûrudur,
Hapsolur balçıkta rûhum, şâh-ı sultânım gel yetiş.

Zulmet-i gam dağılsın şevk ile doğsun sabâh,
Görmemiş bir rûz-ı rûşen, şanlı devrânım gel yetiş.

Duyulur her yanda artık "Kül"le "Cüz" vuslat sesi,
Reste kalsın haps-i denden mürğ-i hayrânım gel yetiş.

Ey bahâr-ı âşıkân, güldür çemen-zârı yine,
Müjdelere ver yârdan ey nûr-ı imânım gel yetiş.

Yüzünün sevdâsı mülkü eylemiş gül-şen bizi,
Arta her dem kuds-i Hakka tam îkânım gel yetiş.

Nerde bir çeşm-i basîret, nerde bir gûş-i hakîk,
Nerde bürhânlar düşünen akl u irfânım gel yetiş.

Doğruluk nehrinde aksın sanki vuslat arkları,
Sîneler Tûr-ı tecellî, sırr-ı pinhânım gel yetiş.

Hoş kelâmlı, her edâsı lütf u izzet sevgili,
Ay ve yıllar sana kuldur, mâh-ı tâbânım gel yetiş.

Nice kez dıknenlik erdi lütfun ile gül-istâna,
Ey bedî'i sun-i Mevlâ, rûh-ı cânım gel yetiş.

redfer

Şiirin Şerhi ve Kavramlar:

Hicâbın ardı nûr: Perdenin arkasından sızan ilahi ışık.

Şems-i cân: Canın güneşi, kalbin aydınlatıcısı.

Bâğ-ı rıdvân: Cennet bahçesi.

Haps-i den / Zindan-ı ten: Beden hapsi, ruhun dünya zindanındaki esareti.

Mürğ-i hayrân: Hayran kalmış rûh.

Rûz-ı rûşen: Parlak, eşi benzeri görülmemiş nurlu gün.

Kül ve Cüz: Parçanın (insan rûhu) bütüne (Allah) kavuşması.
Pîrehen: Gömlek (Hz. Yakup'un gözlerini açan Hz. Yusuf'un gömleği).
Çemen-zâr / Gül-istân: Çimenlik, gül bahçesi.
Sun-i Mevlâ: Allah'ın yaratma sanatı; dikenleri gül yapan kudret.
Çeşm-i basîret: Kalp gözü.
Gûş-i hakîk: Hakikatleri duyan kulak.
Nesîm-i hoş-nefes: Güzel kokulu, ferahlatıcı rüzgâr.
Râh-ı Rahmân: Allah'ın yolu, hakikat yolu.
Sırr-ı pinhân: Gizli sır, ilahi hakikat.
Tûr-ı tecellî: Gönül aynasında ilahi nurların belirmesi.
Mâh-ı tâbân: Parlayan ay.